

»Samtale omkring pejsen« med Lyndon LaRouche, 12. november 2015:

Der er ingen plads til Wall Street – Der er ingen plads til Obama

Det følgende er uddrag af webcastet den 12. nov. 2015 (»Fireside Chat«) med Lyndon LaRouche. Hele webcastet kan høres på:

<https://www.youtube.com/watch?v=J1kCezL1my8>

John Ascher: God aften alle sammen, jeg er John Ascher. Det er torsdag, den 12. november 2015, og vores 23. 'Samtale omkring Pejsen' med Lyndon Larouche, siden maj måned i år.

Q4: Okay, jeg har et spørgsmål til dig, Lyn, som vi har modtaget over internettet. Det er J-- fra Escondido, Californien, der spørger: "Hr. LaRouche, jeg vil gerne vide, om BRIKS-landene – især Kina, Indien og Rusland, men også de andre i BRIKS og de lande, der arbejder sammen med dem – om de kunne erklære, at de alle sammen indførte Glass/Steagall-loven og så rent faktisk tvinge USA til at genindføre Glass-Steagall? Jeg spørger, fordi jeg er bekymret for, at, hvis de ikke gør det, så kunne det

nært forestående kollaps af det vestlige finanssystem også tage BRIKS-landene med sig i faldet og efterlade hele verden i kaos. Er der en reel fare for, at det kunne ske nu, hvis ikke BRIKS-landene indfører Glass-Steagall først?

Lyndon LaRouche: Altså, BRIKS er et meget vigtigt fænomen som institution. Men man er nødt til at komme til sagen: Hvilke mekanismer kan vi bruge til at løse det problem, du netop nævnte? Og

sagen er, at man må sætte sin lid til Putin.

Lige nu gør Obama alt, hvad han kan, for at fremprovokere en generel udryddelse af menneskeheden. Det er effekten af, hvad han gør. Og derfor må man forstå, at tingene ikke virker, som de plejer, hvor normale borgere kan sætte en offentlig debat i gang osv. Se på, hvad der skete i Tyskland. Tyskland har Schäuble, som ikke er en særlig rar person, og han har tvunget Tyskland ud i en potentiel krise, som lige nu er den største trussel mod Tysklands eksistens. Og det bliver meget svært at håndtere masserne der.

Så derfor er spørgsmålet: Hvem er drivkraften? Og lige nu udgør bl.a. BRIKS-landene og den del af Eurasien, ikke den vestlige verden, den hovedsagelige kraft, det er der, man nu har en kraft, som er i stand til at udvikle sig til at kunne få os ud af dette kaos.

Hvis man forsøger at appellere til Wall Street, hvis man forsøger at appellere til visse lande i den nordlige del af Sydamerika, kommer man ingen vegne. Hvis man sætter sin lid til Wall Street, vil man ikke vinde, for Wall Street gør under ingen omstændigheder noget godt for dig.

Så det må være det, vi gør, og det kræver en begrænset operation, som Putin implicit er en afgørende del af. Han har evner, videnskabelige evner, der er umådeligt vigtige; og Kina er en partner for ham. Der er andre lande i den gruppe, og de har deres problemer, men det er dem, man kan sætte sin lid til. Man kan ikke regne med de europæiske lande som sådan lige nu. Et eller to af dem, eller dele af samfundet kan være til nytte, men generelt er de alle forfejlede, og så længe, de sætter deres lid til deres egne meninger, vil de blive ved med at være forfejlede, i stigende grad.

Man må derfor gå til andre kilder, andre end det transatlantiske område, hvis man vil ud af dette rod. I USA har vi ingen evne til indbygget fornuft, virkelig fornuft. Vi må gå til andre områder, og det er Eurasien. Ikke hele Eurasien, men de store magter i Eurasien og nogle andre lande blandt BRIKS, repræsenterer faktisk mennesker med det verdenssyn, som fører til det, vi forsøger at bibringe menneskeheden.

Q5: Hej Lyn, det er A-- i New York. Hej alle sammen. Lyn, jeg tog tidligere på ugen til et borgermøde, hvor der var en repræsentant fra Kongressen, for at intervenere på to punkter: Mødet med John Conyers (om Obamas trussel om krig) [<http://schillerinstitut.dk/si/?p=9467>] og om Dronepapirerne [<http://schillerinstitut.dk/si/?p=9030>], som to fremragende, klare grunde til, at Obama skal fjernes. Vi kender denne repræsentant fra Kon-

gressen; vi har været til flere borgermøder med ham og mødt ham i hans offentlige virke, og han har altid udvist i det mindste en eller anden form for imødekommenhed og endda vist interesse for at mødes med os.

Men nu, denne dag, da jeg præsenterede mig selv som både en borger fra hans valgkreds og en aktivist fra LPAC, blev jeg afskåret fuldstændig fra at tale. Denne person havde ændret sig fuldstændigt fra, i det mindste på overfladen, at virke venlig. Så han føler tydeligvis presset fra vores interventioner, der for det meste har drejet sig om Glass-Steagall; dette var første gang, vi bragte spørgsmålet om Obama på banen. Og selvom jeg var fra valgkredsen, insisterede jeg ikke på at få taletid og sige de ting, der burde siges. Jeg blev fuldstændig forbløffet og overrasket over denne persons reaktion.

Jeg er stadig i tvivl, om jeg skulle have insisteret og bare have sagt det, der skulle siges, men det gjorde jeg altså ikke. Kort derefter var jeg på et opkald med andre medlemmer og aktivister [fra LPAC] og noget af lederskabet her fra østkysten, og jeg beskrev det, jeg havde oplevet. Og mens jeg talte, blev det klarere for mig, hvorfor han reagerede, som han gjorde på daværende tidspunkt – der var også blevet udgivet en pressemeddelelse [fra LPAC], jeg tror overskriften var ”Hvis du ikke, ligesom Hillary, giver Obama ret, kan du blive myrdet” – og jeg tror, hans reaktion var en refleksion af det, og det ønskede jeg personligt at gøre dig opmærksom på og høre, hvilke tanker du har til den form for reaktion på vores interventioner.

LaRouche: Jo, det er netop den rette ide. Husk, at Obama i grunden er en britisk agent. Det er der, han kommer fra. Han var aldrig blevet USA's præsident, hvis han ikke havde været sådan. Og før forvalget [i 2008] var overstået, skete der noget, også med Hillary, og pludselig, som ud af det blå, fra den sydlige del af USA, pludselig skød stemmerne for Obama i vejret ved valget. Og det var sådan, Obama blev valgt.

Og det hele er klart; jeg havde aldrig problemer med at forstå Obama. Faktisk førte jeg an i at få Obama afsløret. Jeg anførte kampagnen, og jeg førte an med nogle meget vigtige og indflydelsesrige folk, og jeg gik efter Obama, og han slog tilbage i slutningen af den uge eller begyndelsen af ugen efter – fysisk. Så han er en dræber. Han er en vanskabning.

Så hvis man gerne vil være kannibalføde, så skal man have fat i den søde og rare Obama, som vil æde dig. Men han gør det ikke på en sød måde, han gnaver i dig og får dig til at lide og hvine osv. Men vi har set, hvordan den amerikanske befolkning er blevet bange for Obama.

Og Obama er ikke nogen virkelig amerikaner. Han er en britisk agent. Han er udvalgt af det britiske monarki, det var sådan, han blev præsident. Og man har denne smudsige dame, som er hans rådgiver, og hun var en britisk agent, det var hende, der styrede ham. Han var ikke andet end sin stedfars spejlbillede: Han er en fuldkommen menneske-dræber! Både han og stedfaren var dræbere! De er begge dræbere! Og de er begge britiske agenter! De er ikke amerikanere; de er britiske agenter. Og hele regeringen var baseret på den slags.

Det var blevet muliggjort af Bush eller rettere Bush-familien, men mere specifikt af Cheney. Cheney var nemlig en af den slags, der altid havde et beskidt trick klart i ærmet, hvilket gjorde en satanisk regering mulig. Så det er sådan, det er, og de beskrevne forhold må forstås i den sammenhæng.

Q9: Hej! S-- fra Pennsylvania. Jeg er en del af Patriot-bevægelsen og jeg har en vigtig position i Patriot-bevægelsen i min delstat. Jeg er del af en organisation, der tror på, at vi skal overholde vores ed til den amerikanske forfatning og til de første ti tillægsparagraffer ("Bill of Rights"), og jeg har gjort syv års militærtjeneste. Jeg oplever, at vores land går i en meget, meget skændig retning, nu med hele krisen i Syrien, efter vi forlod Irak, vi efterlod et magttomrum, vi tvang medlemmer af Iraks hær til at forlade deres stillinger. Arbejdsløse og vrede ville de have adgang til deres militærudstyr, og de overtog det udstyr vi efterlod derovre, og det var mere eller mindre sådan ISIS opstod – det er mere eller mindre sådan, al-Qaeda blev til ISIS. Navnet blev kun ændret for at narre folk, og i stedet for at kalde dem al-Qaeda kalder vi dem nu ISIS.

Og med alt det, der sker med ISIS, har vores regering faktisk leveret våben til dem gennem Libyen og ind i Syrien, og vi har haft til hensigt at nedkaste forsyninger til dem og støttet dem med flere milliarder dollars. Og så ønsker disse folk, som stiller op til præsidentvalget, at sidde og lege krigsmagere og slå på krigstrommerne for at gå ind i Syrien. Godt, så ISIS-soldaterne i Syrien kører rundt i vores egne pansrede mandskabsvogne, de har vores egne jord til luft-missiler, de har vores udstyr, og at sende landtropper ind for at bekæmpe tropper, der har det samme udstyr som os, er ikke en særlig god ide. Det vil få mange af vores folk såret og dræbt.

Jeg vil ikke have, at USA går ind i Syrien. Jeg vil have os helt ud af Mellemøsten, for kendsgerningen er, at vi år efter år har udbredt dette her, imod os selv. Hvor længe har vi været i Afghanistan? I 15 år nu? Før vi tog til Afghanistan, i 1979, 1978-1980, finansierede og trænedes vi Mujahedin i Pakistan og Afghanistan, før russerne overhovedet havde inva-

deret landet. Russerne kom og blev slået tilbage af Mujahedin, som blev til Taliban, som blev til al-Qaeda, og nu har vi kæmpet i Afghanistan i 15 år mod de samme folk, som vores specialstyrker trænedes.

Og jeg kan se, hvordan hele denne situation, med ISIS og al-Qaeda, er komplet vendt på hovedet. Vi burde slet ikke være der! Og regeringer har gennem tiden, især i det 20. århundrede, iscenesat operationer under falsk flag for at slå på krigstrommer og sprede krigspropaganda i vores land. De har sendt vores soldater ind i de lande, som de påstod angreb os, mens "Operation North Woods", "Operation Gladio", ...

Ascher: S--, du har bragt nogle meget vigtige ting på banen. Jeg synes du skal give hr. LaRouche en mulighed for at svare.

LaRouche: Okay, jeg klager ikke, men jeg mener, at alt, hvad du siger, er sandt. Det, jeg vil kritisere, er, at, af alle de ting, der er sande, tror jeg, du, i den måde, du behandler spørgsmålet på, overser det virkelige spørgsmål.

Jeg er jo fra det 20. århundrede, når det kommer til militærtjeneste, og det var kun en begrænset indsats, jeg var en fredssommelig soldat, som tog sig af sygepleje osv.; og også nogle videnskabelige ting. Men det, jeg gjorde i efterkrigstiden, da jeg virkelig fik noget op at køre, drejede sig om præsident Franklin Roosevelts ide, og jeg blev gennemlemledet sat i forbindelse med Franklin Roosevelts hold. Og jeg udviklede fra da af en beundring for nogle af de ledende generaler og andre officerer i vores militær.

Men der skete det, at, med Franklin Roosevelts død degenererede kvaliteten af USA. F.eks. blev den amerikanske befolkning delt i to grupper. Den ene bestod af medløbere, der var parat til at slikke folk i bagen, jeg tror, det er den korrekte betegnelse i denne sammenhæng. Folk i den anden gruppe fik at vide, at de ville få de dårlige jobs, de ville blive svækket. Den udvikling fortsatte.

Jeg så det. Jeg blev betydeligt forfremmet inden for økonomi; og FBI gav mig problemer. Men så avancerede jeg til en meget magtfuld position, på det tidspunkt, med min egen rolle som politisk leder. Men det, jeg siger, i forhold til det, du sagde, er, at mange af de krige, som vore militærfolk blev trukket ind i, mordene, de skrækkelige ting, som overgik soldater, der tjente USA's interesser, de har altid overordnet set været unødvendige. Jeg mener, der har været krige, hvor man over en kortere periode kunne få styr på rodet og så lukke krigen ned.

Men det, der er sket, er, at alting er gået i den

forkerte retning siden starten af det 20. århundrede, og specielt siden Reagan blev bragt til fald og svækket af en sjover, hvorefter jeg kort tid efter blev droppet. Og jeg havde en ledende position i begyndelsen af Reagans regeringstid og endda før det. Jeg var med på holdet i to år, før Reagan blev valgt. Så jeg har oplevet det her.

Og det, jeg siger, er: Det havde aldrig behøvet at ske! Krigene var aldrig nødvendige, de endeløse krige. Det, der skete i Indokina, var ikke nødvendigt, det var aldrig nødvendigt! Det var et svindelnummer, meningsløst. Jeg var aktiv i det område, ikke geografisk, men med folkene fra området, og det var alt sammen forkert.

Så problemet er, at vores regering, ledet af den britiske regering, gennemførte det og fik vores folk, som ellers var uddannede folk i både karakter og kunnen, involveret i unødvendige krige! Ligesom krigene, der fulgte direkte efter 2. Verdenskrig, onde! De var fuldkomment onde! Der var intet grundlag for dem!

Mordet på John og Bob Kennedy, igen, det samme. Det var forkert! Hvem gjorde det? Briterne gjorde det! Og agenter for Det britiske Imperium. Og i dag har vi stadig det problem, at vi har den slags institutioner, i særdeleshed Wall Street, men også andre korrupte institutioner. Som ikke aner, hvordan man producerer noget! Ønsker ikke at vide, hvordan man producerer noget!

Derfor skal vi have disse folk under kontrol. For mange af vores folk er blevet højt kvalificeret, også i vores militær, og de er gået i krig igen og igen, og deres liv er stort set blevet spildt! Og det blev gjort takket være Det britiske Imperium, og senere af folk som Obama.

Så jeg mener afgjort, at det, du beskriver, er sandt i det store og hele. Problemet er, at historien, som du beskriver den her, aldrig burde have udviklet sig sådan. Vi burde aldrig have tilladt det. Krigen i Indokina, vi havde intet at gøre der, vi havde ingen grund til at være der, det var unødvendigt. Og ligeledes med de andre eksempler. Men hvorfor gjorde vi det? Fordi det åh så dejlige Britiske Imperium, som har haft kontrol over USA gennem det meste af USA's eksistens, fik dumme USA til at kysse britisk bagdel det meste af tiden. Og det burde aldrig være sket.

Og hvis man gerne vil forstå, hvad der er galt med samfundet i dag, så kig tilbage på tiden efter Franklin Roosevelts død, og hvordan alt det, der gik galt, var unødvendigt. Og hvis vi ikke forstår den fejl og følgerne af den fejl, vil vi simpelthen fortsætte med at lave nye og bedre og større fejl!

Q11: Jeg er W-- fra Virginia. Jeg har lige læst

artiklen om Phoenix-projektet i Syrien [dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=9128>] i magasinet *EIR*, der udkom d. 13. november, og det er virkelig, virkelig interessant. For det bruger ideen om Hamiltons kreditsystem i et andet land [end USA]. Og det illustrerer også systemet for mig og understreger, hvor vigtigt det er lige nu, rent strategisk, ikke blot at gennemføre Glass-Steagall i USA, men også i andre lande. Så jeg vil høre, om du kan sige noget om det, hr. LaRouche.

LaRouche: Okay. Der er ingen grund til, at vi nogensinde behøvede at tolerere afskaffelsen af Glass-Steagall. Glass/Steagall-loven blev indført af præsident Franklin Roosevelt. Og alt, hvad Franklin Roosevelt gjorde imod Wall Street-slænget, var dårligt for Wall Street.

Så i samme øjeblik, som Roosevelt døde, tog Wall Street over, og det blev værre og værre og værre. Og i efterkrigstiden opdelte man den amerikanske befolkning, og der var dem, som blev 'underdog' (lavest i hakkeordenen) og dem, som var bagdels-kyskere. Og jeg vil gerne forsikre dig om, at det ikke virkede særlig godt. Vi kæmpede imod det problem, nogle af os, og mange ting lykkedes for mig i den del af mit liv, og i et par andre.

Men jeg forsikrer dig om, at det meste af det, der bliver gjort fra regeringens side og fra tilknyttede institutioners side, for det meste har været skrot. Vi har ikke fortjent det, hvad det end var.